

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Urto/9/2019
Identifikačné číslo spisu:	2019010020
Dátum vydania rozhodnutia:	23.06.2020
Meno a priezvisko:	JUDr. Martin Piovartsy
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2020:2019010020.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Piovartsyho a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Františka Moznera na neverejnom zasadnutí konanom 23. júna 2020, vo veci uznania a výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii uloženej slovenskému štátnemu občanovi Z. J., v konaní podľa zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov, o odvolaní Z. J. proti rozsudku Krajského súdu v Trnave z 30. mája 2019, sp. zn. 3Ntc/8/2019, takto

rozhodol:

Podľa § 518 ods. 4 Trestného poriadku per analogiam napadnutý rozsudok v celom rozsahu zrušuje.

Odôvodnenie

Krajský súd v Trnave (ďalej len "krajský súd") rozsudkom z 30. mája 2019, sp. zn. 3Ntc/8/2019, rozhodol tak, že

I. Podľa § 13 ods. 1 zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov uznal a nariadil vykonať rozhodnutie Okresného súdu Würzburg, Spolková republika Nemecko, zo dňa 17. októbra 2017, sp. zn. 163 Cs 822 Js 14286/17, v spojení s uznesením Okresného súdu Würzburg zo dňa 21. marca 2018, sp. zn. 163 Cs 822 Js 14286/17, o uložení peňažnej sankcie občanovi Slovenskej republiky, Z. J., nar. XX. R. XXXX, trvale bytom ulica V. XXXX, XXX XX M., Slovenská republika, v celkovej výške 1.249,67 eur.

II. Podľa § 13 ods. 4 zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov je Z. J., nar. XX. R. XXXX, trvale bytom ulica V. XXXX, XXX XX M., Slovenská republika, povinný finančnú čiastku uvedenú vo výroku I. zaplatiť v lehote do 15 dní od právoplatnosti tohto rozsudku na účet Krajského súdu v Trnave, Vájanského 2/A, Trnava.

Proti tomuto rozsudku, ktorý bol Z. J. (ďalej len "povinný") doručený 29. júla 2019, podal povinný 1. augusta 2019 odvolanie. V jeho písomnom odôvodnení poukázal na skutočnosť, že sankcia vo výške 849,67 eur bola uhradená už vo februári 2019, a to priamo Justičnej pokladnici v Spolkovej republike Nemecko. Na preukázanie svojho tvrdenia priložil k dôvodom odvolania potvrdenie o zaplatení sumy 849,67 eur v prospech Justičnej pokladnice ku konaniu č. 163 Cs 822 Js 14286/17, a to dňa 27.

februára 2019.

Na podklade odvolania povinného, ktoré bolo podané oprávnenou osobou včas, Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len "najvyšší súd") preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, a dospel k záveru, že podané odvolanie je dôvodné.

Preskúmaním obsahu predloženého spisu najvyšší súd zistil, že krajský súd nerozhodol v súlade so skutočným stavom veci, rozhodnutie Okresného súdu Würzburg, Spolková republika Nemecko, zo dňa 17. októbra 2017, sp. zn. 163 Cs 822 Js 14286/17, v spojení s uznesením Okresného súdu Würzburg zo dňa 21. marca 2018, sp. zn. 163 Cs 822 Js 14286/17 (ďalej aj len "rozhodnutie štátu pôvodu") uznal a nariadil vykonať.

Krajský súd správne konštatoval, že z osvedčenia uvedeného v čl. 4 rámcového rozhodnutia Rady 2005/214/SVV z 24. februára 2005 o uplatňovaní zásady vzájomného uznávania na peňažné sankcie (ďalej len "rámcové rozhodnutie") a doručeného mu prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky na konanie podľa zákona č. 183/2011 Z. z. o uznávaní a výkone rozhodnutí o peňažnej sankcii v Európskej únii a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len "zákon č. 183/2011 Z. z.") zo štátu pôvodu (ďalej len "osvedčenie"), ako aj z jeho príloh (t.j. rozhodnutia štátu pôvodu), vyplýva, že povinnému bola rozhodnutím Okresného súdu Würzburg, Spolková republika Nemecko, právoplatným 17. marca 2018, uložená peňažná sankcia vo výške 1249,67 eur, pozostávajúca z peňažného trestu vo výške 675 eur a z nákladov za súdne trovy a trovy správneho konania vo výške 574,67 eur, a to za spáchanie trestného činu nepovoleného vlastnenia omamných látok a opitosti z nedbanlivosti pri vedení vozidla podľa § 1 ods. 1 Zákona o vedení vozidiel pod vplyvom omamných látok v spojení s prílohou I k Zákona o vedení vozidiel pod vplyvom omamných látok, § 3 ods. 1 bod 1, § 29 ods. 1 str. 1 bod 3 Zákona o vedení vozidiel pod vplyvom omamných látok, § 316 ods. 1 a 2, § 69, § 69a, § 69b, § 53 nemeckého trestného zákonníka, ktorého sa dopustil na tam uvedenom skutkovom základe.

Krajský súd však neprihliadol na informáciu poskytnutú justičným orgánom štátu pôvodu v časti h), bode 4. predloženého osvedčenia, v zmysle ktorej časť peňažnej sankcie už bola zaplatená štátu pôvodu, a to vo výške 400 eur (č. 1. 11 spisu). Uvedená skutočnosť pritom vyplýva aj zo samotného trestného rozkazu Okresného súdu Würzburg, Spolková republika Nemecko, zo dňa 17. októbra 2017, sp. zn. 163 Cs 822 Js 14286/17, ktorého uznanie a výkon sa žiadal. V ňom sa uvádza, že do uloženého peňažného trestu sa započítava kaucia vo výške 400 eur, ktorá bola zaplatená 13. mája 2017 (č. 1. 14 spisu).

Navyše, krajský súd sa pri svojom rozhodovaní opomenul vysporiadať aj s oznámením štátu pôvodu zo 7. marca 2019, obsiahnutým vo Formulári 1 - Informácie o rozhodnutí o peňažnej sankcii na základe čl. 11, 12 a 15 rámcového rozhodnutia, Informácie štátu pôvodu určené vykonávajúcemu štátu (ďalej len "Formulár 1") a doručeným mu prostredníctvom Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky 3. apríla 2019. V časti d) Formulára 1 justičný orgán štátu pôvodu podľa čl. 15 ods. 3 rámcového rozhodnutia informoval vykonávajúci štát o dobrovoľnej platbe, ku ktorej došlo v štáte pôvodu, a to vo výške 849,67 eur (č. 1. 57 spisu). S ohľadom na uvedené v časti f) Formulára 1 justičný orgán štátu pôvodu výslovne uviedol, že svoju žiadosť o poskytnutie pomoci pri výkone rozhodnutia berie späť (č. 1. 58 spisu).

V zhode s uvedeným sú aj odvolacie námietky povinného a ním predložený doklad o zaplatení čiastky vo výške 849,67 eur (č. 1. 85 spisu).

Z konštatovaného je zjavné, že peňažná sankcia uložená povinnému rozhodnutím štátu pôvodu bola v celom rozsahu uhradená - v časti 400 eur započítaním skôr zloženej kaucie a vo zvyšnej časti 849,67 eur dobrovoľnou platbou povinného v štáte pôvodu - a to pred konaním neverejného zasadnutia dňa 30. mája 2019, na ktorom krajský súd rozhodol odvolaním napadnutým rozsudkom.

Vychádzajúc z uvedeného, dospel najvyšší súd k záveru, že v posudzovanej veci bol daný dôvod upustenia od výkonu rozhodnutia štátu pôvodu o peňažnej sankcii v zostávajúcej výške peňažnej čiastky (ktorá bola ku dňa vyhotovenia osvedčenia 849,67 eur) podľa § 14 ods. 1 zákona č. 183/2011 Z. z.

Najvyšší súd preto postupom podľa § 14 ods. 1 druhá veta zákona č. 183/2011 Z. z. požiadal justičný orgán štátu pôvodu o stanovisko k výkonu rozhodnutia o peňažnej sankcii. V nadväznosti na túto žiadosť justičný orgán štátu pôvodu listom z 2. júna 2020 potvrdil, že ako uviedol v oznámení zo 7. marca 2019, svoje dožiadanie berie späť z dôvodu, že povinný dobrovoľne uhradil peňažnú sankciu na území štátu pôvodu (čl. 15 ods. 3 rámcového rozhodnutia).

Z uvedených dôvodov najvyšší súd na podklade odvolania povinného Z. J. zrušil napadnutý rozsudok krajského súdu o uznaní a výkone v Spolkovej republike Nemecko uloženej peňažnej sankcie v celom rozsahu.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu opravný prostriedok nie je prípustný.